

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvordan vil regeringen sikre, at en eventuel aftale om Danmarks forhold til Maastrichttraktaten med de øvrige EF-lande respekterer udfaldet af folkeafstemningen den 2. juni 1992, og at aftalen bliver udtryk for reelle indholdsmæssige ændringer i det grundlag, der blev forkastet den 2. juni 1992?«

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 29/10 92. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/11 92).

Begrundelse

Pia Kjærsgaard (FP):

Selv om der er sket mange forskellige ting, siden et flertal af vælgerne sagde nej til EF-unionen den 2. juni, så er der efter Fremskridtspartiets mening ikke sket nok til at retfærdiggøre det papirs indhold, der flot kaldes »det nationale kompromis«, men som reelt er »det politiske kompromis« eller »det politiske gætteværk«.

Fremskridtspartiet savner fortsat en reel ændring i det grundlag, der nu er på bordet, for at det kan retfærdiggøre en eventuel ny folkeafstemning. Indholdet i det politiske kompromis er ikke en afgørende ændring, og Fremskridtspartiet finder på det foreliggende grundlag ikke grund til at sende dette magre resultat ud til en ny folkeafstemning.

Jeg mindes i hvert fald, at der fra regeringens side efter det danske nej tydeligt blev sagt, at der ikke ville komme en ny folkeafstemning, før grundlaget var fuldstændig anderledes. Det venter vi så stadig på sker.

Samtidig er det interessant at følge den iver, statsministeren og udenrigsministeren udfolder for at få en aftale på plads i den EF-union, som statsministeren og et flertal i Folketinget har erklæret for død. Det er egentlig ret interessant.

I dette EF-unionspuslespil er det også interessant at følge, hvad der er foregået i udlandet siden det danske nej. Det eksempel, der ligger nærmest det danske, er jo det franske, hvor befolkningen var delt næsten ligesom den danske, men med et lille beskedent ja som resultat. Hvorfor skal den franske befolkning mon ikke have en ny afstemning, så politikerne kunne prøve at omvende flere franskmænd? Det er jo ca. halvdelen af de franske vælgere, der lige-

som de danske ikke ønsker at komme ind i en EF-union, og samlet er der et pænt millionantal borgere, der indtil nu har sagt nej tak til en unionsomklamring. England kan tilsyneladende slet ikke finde ud af spørgsmålet, og mens man diskuterer og venter på Danmark, vokser modstanden også i England.

Kort sagt: Fremskridtspartiet mangler en grundlæggende ændring af det, man sagde nej til den 2. juni, og vi er faktisk ret forundrede over, at tre partier kunne nedfælde danskernes ønsker i det såkaldte nationale kompromis, endda uden at vi havde haft en bred folkelig og dybdegående debat om, hvorfor i alverden danskerne forkastede Maastrichtaftalen om en EF-union.

Nu er det altså regeringens og de øvrige jasi-gerpartiets opgave at give en begrundelse heroppefra, og det bliver især interessant at høre det nye jasi-gerparti SF forsvare den Union, som man advarede så kraftigt imod. Der er jo nogle, der har et standpunkt, til de tager et nyt, men heldigvis er der også et parti, der respekterer danskernes ønsker og holdninger, nemlig Fremskridtspartiet.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Folkeafstemningen den 2. juni 1992 viste, at der er skepsis over for dele af de bestemmelser, som findes i traktaten om Den Europæiske Union, men samtidig synes jeg, man må fremhæve, at alle undersøgelser tyder på, at det store flertal af den danske befolkning fortsat ønsker at deltage i et snævert europæisk samarbejde. Det er også mit eget personlige indtryk.

Jeg tror, at meget få danskere ønsker, at Danmark skal isolere sig fra resten af Europa. Vi har brug for et forpligtende europæisk samarbejde, for det er det eneste, der kan skabe grundlaget for fred på det europæiske kontinent og for en økonomisk fremgang, hvor beskæftigelsen og miljøet sættes i højsædet. Hvis vi isolerer os fra Europa, vil det ikke føre til noget godt. Udenfor og alene gør ikke stærk i dagens Europa, og denne erkendelse har ført til, at syv af Folketingets otte partier går ind for det forhandlingsudspil, som er kommet til udtryk i dokumentet »Danmark i Europa«, der den 30. oktober 1992 blev overgivet de øvrige medlemmer af EF, og som vedrører Maastrichttraktaten.